

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816201829
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3816201829.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v právnej veci žalobcov: 1/ Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, 29. augusta 8 a 10, IČO: 30 807 484, pobočka Prievidza, Matice slovenskej 10 a 2/ JUDr. Ing. Ivan Šteiner, PhD., súdny exekútor, Exekútorský úrad so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Lipová 7, IČO: 37 913 581, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s miestom podnikania B., B. C. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Ivan Žilík PhD. spol. s r. o., so sídlom Nitrianske Hrnčiarovce, Pod pánskym lesom 846/13, IČO: 36 869 121, o zaplatenie sumy 100.444,82 eur a sumy 27.512,20 eur, o odvolaní žalobcu 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18C/29/2016-213 zo dňa 08. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. a súvisiacom výroku III., vo vzťahu k žalobcovi 2/, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, výrokom I. žalobu o zaplatenie sumy 80.080 eur zamietol. Výrokom II. vo zvyšku konanie zastavil a výrokom III. priznal žalovanému voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že pôvodne označený žalobca Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave a vedľajší účastník na strane žalobcu, JUDr. Ing. Ivan Šteiner, PhD., súdny exekútor, sa podanou poddĺžnicou žalobou zo dňa 22.01.2016 domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 100.444,82 eur a sumy 27.512,20 eur. Svoj nárok odôvodnili tým, že žalobca eviduje proti spoločnosti Levi Group, s.r.o. so sídlom Pravenec 273, IČO: 46 021 302, splatné pohľadávky na základe 1. rozhodnutia č. 700-1010259313- GC04113 zo dňa 15.02.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.054,39 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 271/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.173,20 eur, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Er/572/2013, rozhodnutia č. 700-1010702413-GC04113 zo dňa 07.05.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 13.006,19 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 549/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 3.321,80 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/2961/2013, 3. rozhodnutia č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 12.06.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.071,91 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná

v exekučnom konaní EX 557/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.177,40 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9ErI3062/2013, 4. rozhodnutia č. 700-1011146313-GC04113 zo dňa 15.07.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.056,59 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 716/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.173,80 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/3872/2013, 5. rozhodnutia č. 700-1010015613-GC04113 zo dňa 11.01.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 9.032,70 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 819/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 2.368,40 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.15Er/4161/2013, 6. rozhodnutia č.700- 1011460013-GC04113 zo dňa 06.09.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.248,38 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 932/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.220,- EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 24Er/29/2014; 7. rozhodnutia č. 700-1011605713-GC04113 zo dňa 07.10.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.154,58 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 1280/2013 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.197 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn.13Er/1839/2013, 8. rozhodnutia č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 11.11.2013, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.059,19 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 267/2014 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.174,40 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25ErI379/2014, 9. rozhodnutia č. 700- 1010149814-GC04114 zo dňa 10.02.2014, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 4.391,08 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 386/2014 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.254,20 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5Er/660/2014, 10. rozhodnutia č. 700-1010436614-GC04114 zo dňa 07.04.2014, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 3.660,21 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 626/2014 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 1.079,- EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23ErI753/2014, 11. rozhodnutia č. 700-1010312314-GC04114 zo dňa 10.03.2014, rozhodnutia č. 700- 1010031914-GC04114 zo dňa 15.01.2014, rozhodnutia č. XXXXX-X/XXXX- B. zo dňa 11.03.2014, vydaných Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 12.639,79 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 857/2014 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 3.233,60 eur, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25ErI1202/2014, 12. rozhodnutia č. 700-1010738914-GC04114 zo dňa 12.05.2014, rozhodnutia č. 700- 1011361214-GC04114 zo dňa 07.08.2014, rozhodnutia č. 700-1091358814-GC04114 zo dňa 07.08.2014, rozhodnutia č. 700-11091358914-GC04114 zo dňa 07.08.2014 vydaných Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 8.610,10 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 908/2014 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 2.267,00 EUR exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17ErI1292/2014, 13. rozhodnutia č. 700-1011174114-GC04114 zo dňa 03.07.2014, rozhodnutia č. 7 0-1011495814-GC04114 zo dňa 03.09.2014, rozhodnutia č. 700-1011153714-GC04114 zo dňa 25.06.2014, rozhodnutia Č. 700-1011153814-GC04114 zo dňa 25.06.2014 vydaných Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 14.612,15 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 5/2015 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 3.707,60 EJ R, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35Er/16/2015, 14. rozhodnutia č. 700- 1011694514-GC04114 zo dňa 06.10.2014, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 2.568,72 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 4012015 súdnym

exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 816,80 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8Er/68/2015, 15. rozhodnutia č. 700-1011789214-GC04114 zo dňa 05.11.2014, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 2.281,15 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 138/2015 súdnym exekútorom

Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 2.281,15 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Er12112015, 16. rozhodnutia č. 700-1011849714-GC04114 zo dňa 02.12.2014, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 2.661,92 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 317/2015 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 839,- EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 24 Er/233/2015, 17. rozhodnutia č.700-1010012115-GC04114 zo dňa 09.01.2015, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Prievidza vo výške 2.335,77 EUR, táto pohľadávka je vymáhaná v exekučnom konaní EX 138/2015 súdnym exekútorom Mgr. Ing. Ivanom Šteinerom, PhD. Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie sú vo výške 761,00 EUR, exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25Er/563/2015. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že dňa 05.09.2013 bola uzavretá Zmluva o spolupráci podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka medzi spoločnosťou Levi Group, s.r.o., IČO: 46 021 302 so sídlom 972 16 Pravenec 273, zastúpenou jej konateľom A. D. E. a žalovaným A. B., IČO: XX XXX XXX, s miestom podnikania XXX XX B. XXX, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na spolupráci pri dodávke materiálu a výrobe sedacích súprav. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 30.04.2014. Žalovaný sa v nej zaviazal zabezpečiť materiál na vyhotovenie sedacích súprav, za vytvorenie jednej sedacej súpravy uhradiť spoločnosti Levi Group s.r.o. odmenu 110 EUR s DPH, uhradiť vystavenú faktúru spoločnosti Levi Group s.r.o. v lehote do 60 dní od jej vystavenia, spoločnosť LeviGroup s.r.o. sa zaviazala vyrábať pre žalovaného sedacie súpravy. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že ďalšia spolupráca bude predmetom osobitnej Zmluvy o spolupráci, ktorá bude uzatvorená oboma zmluvnými stranami najneskôr do 30.04.2014. Súd prvej inštancie posúdil podanú žalobu podľa § 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 105 ods. 1, § 106 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 108 ods. 1, 2, 3 a § 109 ods. 1 Exekučného poriadku, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 60, § 145 ods. 2, § 186 ods. 2, § 191, § 215 ods. 1, 2 CSP. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán v tomto spore. Konštatoval, že poddžnícka žaloba (§ 109 ods. 1 Exekučného poriadku) je žalobou výsostne procesnou a vzniká iba na základe procesného vzťahu založeného týmto konaním medzi súdom, oprávneným, povinným a dlžníkom povinného. Predpokladom podania poddžníckej žaloby je, že dlžník povinného nevyplatí oprávnenému alebo súdnemu exekútorovi pohľadávku bezodkladne po tom, ako mu bol doručený exekučný príkaz alebo keď sa pohľadávky stali splatnými. V takomto prípade zákon legitimuje oprávneného ako aktívne vecne legitimovaného domáhať sa vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky, čo vyplýva z § 109 ods. 1 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca 2/ ako súdny exekútor, vymáhajúci pohľadávku oprávneného od jeho dlžníka (povinného) nemá v spore aktívnu vecnú legitímáciu na podanie poddžníckej žaloby voči žalovanému (poddžníčkovi, resp. dlžníkovi povinného). Dodal, že spočiatku bol žalobca 2/ v záhlaví poddžníckej žaloby zo dňa 22.01.2016 označený ako vedľajší účastník, ktorý sa však v petite podanej žaloby domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 27.512,20 eur, následne na pojednávaní dňa 09.12.2016 pred jeho otvorením sa súdny exekútor vyjadril, že v spore vystupuje ako žalobca 2/. Súd prvej inštancie má za to, že žalobca 2/ nemá v tomto spore aktívnu vecnú legitímáciu na podanie predmetnej poddžníckej žaloby, pretože zákon mu túto nepriznáva. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia 1/ a 2/ na to, aby bola preukázaná ich aktívna legitímácia pre podanie poddžníckej žaloby boli povinní súdu preukázať existenciu pohľadávky dlžníka oprávneného voči žalovanému a taktiež museli preukázať, že táto pohľadávka bola splatná v čase doručenia exekučného príkazu súdneho exekútora na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky, resp. že sa stala splatnou neskôr, až po doručení predmetného exekučného príkazu, pričom zo strany žalovaného ako dlžníka nedošlo k jej úhrade. Pre záver o oprávnenosti žalobcov na podaní uvedenej žaloby musia byť preukázané obe uvedené podmienky. Samotný žalobca v spore uviedol, že žalovaná suma 100.444,82 eur, vychádza zo skutočnosti, že existoval vzťah medzi žalovaným a spoločnosťou Levi Group, s.r.o., na základe ktorého sa mali vyplácať pohľadávky za vykonané práce a žalovaný mal za ne platiť mzdy. Žalobca 1/ tak na základe mesačných výkazov vie, aké mali mať zamestnanci Levi Group, s.r.o. mzdy, preto žalovaná suma 100.444.82 eur predstavuje čistú mzdu, ktorú mali zamestnanci dostať. Čo sa týka druhej žalovanej sumy vo výške 27.512,20 eur, spadá do nej poisťné žalobcu 1/, ktorého výška vychádza z rozhodnutí Sociálnej poisťovne ako predpísaného

poistného a trovy exekúcie, ktorých výška vyplýva z exekučných konaní a boli vyčíslené v upovedomení.
Ďalej žalobca

v spore tvrdil, že odmeny za vyrobené sedačky spoločnosťou Levi Group s.r.o. nezanikli započítaním, naďalej existujú a sú splatné. Podľa predložených dokladov mal žalobca za to, že suma 80.080 eur, ktorú uviedol žalovaný je správna, a preto žiadal, aby súd prvej inštancie žalobe v tomto rozsahu vyhovel. Po vykonanom dokazovaní nebolo sporné, že žalovaný mal spoločnosti Levi Group s.r.o. vyplatiť odmenu za 728 ks sedacích súprav vyrobených

v období od 09/2013 do 11/2015 na základe uzavretej Zmluvy o spolupráci zo dňa 05.09.2013, v celkovej výške 80.080 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, kedy mala nastať splatnosť predmetnej pohľadávky, čo je jeden z dôvodov, pre ktorý žalobu zamietol. Z obsahu spisu nemal za zrejmé, ako žalobcovia 1/ a 2/ dospeli k tomu, že táto pohľadávka je splatná, kedy a na základe čoho jej splatnosť nastala, a či je tak dané žalobné právo a procesná aktívna legitimácia žalobcov. Žalobcovia

v spore nepredložili ani neoznačili žiadne dôkazy o splatnosti predmetnej pohľadávky. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno, a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze, keďže neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko žalobcovia nepreukázali, kedy mala byť pohľadávka spoločnosti Levi Group s.r.o. ako povinného žalobcu 1/ voči žalovanému splatná, nemajú procesnú aktívnu vecnú legitimáciu na podanie poddĺžnickej žaloby. Oprávnený (žalobca 1/) získava procesnú aktívnu legitimáciu na podanie poddĺžnickej žaloby proti dlžníkovi povinného deň nasledujúci po tom, čo bol dlžníkovi doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky, ak k jej vyplateniu nedošlo, resp. v deň nasledujúci po splatnosti tejto pohľadávky, pokiaľ nastala neskôr po doručení exekučného príkazu a k jej vyplateniu oprávnenému nedošlo. V spore tým, že nebola preukázaná splatnosť pohľadávky, nebola preukázaná ani aktívna legitimácia žalobcu 1/ na podanej predmetnej žalobe. Nijakým spôsobom nebolo preukázané, že sa pohľadávka povinného, t.j. spoločnosti Levi Group s.r.o. stala splatnou, čím žalobcovia neunesli dôkazné bremeno ohľadom preukázania tejto právne významnej skutočnosti. Žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali, že povinný žalobcu 1/ (oprávneného v exekučnom konaní) spoločnosť Levi Group s.r.o. v čase doručenia exekučného príkazu žalovanému disponoval voči žalovanému splatnou pohľadávkou minimálne v sume 80.080 eur. Druhým dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno poddĺžnicu žalobu podať pre akúkoľvek pohľadávku povinného voči konkrétnemu dlžníkovi, ale len pre konkrétnu pohľadávku vymedzenú najmä právnym dôvodom vzniku a výškou, ktorá bola uvedená v príkaze na začatie exekúcie príkazáním pohľadávky, resp. najmä v príkaze na vykonanie exekúcie príkazáním pohľadávky vydaným súdnym exekútorom. Uvedené predpoklady pre podanie poddĺžnickej žaloby taktiež v konaní naplnené neboli. Súd prvej inštancie skonštatoval, že právo podať poddĺžnicu žalobu v zmysle § 109 ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnenému vzniká len v tom prípade, ak dlžník povinného po doručení exekučného príkazu, resp. po splatnosti pohľadávky vymedzenej v exekučnom príkaze, túto oprávnenému nevyplatil.

V prejednávanej veci príkazy na začatie exekúcie a exekučné príkazy súdneho exekútora neobsahovali žiadnu identifikáciu peňažnej pohľadávky povinného voči jeho dlžníkovi a preto žalobca 1/ nebol oprávnený v súlade s § 109 ods. 1 Exekučného poriadku sa vo vlastnom mene domáhať od dlžníka povinného (žalovaného) vyplatenia tvrdenej pohľadávky. Ďalej súd prvej inštancie skonštatoval, že pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu 1/ a žalobcu 2/ v konaní sa nezaoberal a nehodnotil dôkazy do sporu predložené subjektom, ktorý nie je nositeľom oprávnení. Otázkou posúdenia prípustnosti započítania pohľadávok žalovaného

a povinného sa, s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu 1/ a 2/, nezaoberal. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali splnenie predpokladov pre podanie poddĺžnickej žaloby, keď v konaní nebola preukázaná ich aktívna legitimácia

a zároveň nebola preukázaná existencia splatného dlhu žalovaného, súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy 80.080 eur ako nedôvodnú zamietol. Vo zvyšku,

s poukazom na obsah záverečnej reči žalobcu 2/ na pojednávaní dňa 08.02.2019, konanie zastavil v súlade s § 145 CSP. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255

ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore úspešný, a preto mu priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žaloba o zaplatenie sumy 80.080 eur bola zamietnutá. Vo zvyšku žalobcovia na podanej žalobe netrvali, preto v tejto časti súd prvej inštancie konanie zastavil, pričom toto zastavenie zavinili žalobcovia 1/ a 2/.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca 1/ a žalobca 2/. Namietali, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ďalej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K aktívnej vecnej legitímácii súdneho exekútora uviedol, že súd prvej inštancie nemohol založiť svoju argumentáciu na uznesení Ústavného súdu SR č. I. ÚS/377/2016, alebo nálezoch II. ÚS/444/2016, III. ÚS/157/2016 alebo II. ÚS/543/2016, pretože sa skutkovo týkajú inej právnej otázky. Súdny exekútor v predmetných konaniach nevystupoval v žiadnom postavení, preto ho ústavný súd vo svojich rozboroch ani neuvádzal. Ďalej skonštatoval, že pohľadávka exekútora a pohľadávka oprávneného sú vzájomne podmienené pri ich úhrade (plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu týchto pohľadávok rozdeľia v pomere 24:76). V úprave poddlžníckej žaloby (§ 109 Exekučného poriadku) zákon priznáva aktívnu vecnú legitímáciu len oprávnenému a nie súdnemu exekútorovi. Podľa žalobcu 1/ a 2/ v takomto prípade platí, že ak dlžník povinného by realizoval príkaz exekútora po judikovaní pohľadávky, tak oprávnený by mal nárok len na 76% plnenia a 24% by sa započítavalo na trov exekúcie. Preto mal za to, že z dôvodu vzájomnej podmienenosti pohľadávky exekútora a pohľadávky oprávneného má analogicky aktívnu vecnú legitímáciu na podanie poddlžníckej žaloby rovnako exekútor aj oprávnený. Ďalej mal za to, že medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ ide o nerozlučné procesné spoločenstvo. Dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/66/2008, pričom mal za to, že pri poddlžníckej žalobe je obdobná situácia, kedy v dôsledku vzájomnej podmienenosti pohľadávky exekútora a pohľadávky oprávneného sa v tejto konkrétnej situácii musí jednať

o nútené nerozlučné aktívne procesné spoločenstvo, nakoľko účinok rozhodnutia sa týka aj súdneho exekútora. K schvaľovaniu rozvrhu výťažku ako analogickej situácii uviedol, že Ústavný súd SR vo svojej konštantnej judikatúre (nález sp. zn. IV. ÚS 14/07) konštatuje, že za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Dal do pozornosti, že v prípade, ak iný exekútor vykoná exekúciu predajom nehnuteľnosti povinného, tak ostatní exekútori prihlasujú do rozvrhu pohľadávky, ktoré vymáhajú. Trovy exekúcie žiadajú priznať v rovnakom poradí ako vymáhaná pohľadávka. Na základe uvedeného je jednoznačné, že súd pri analogickej situácii postupoval nie odchyľne, ale úplne opozitne, pričom tento postup nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, čím je diskriminačný a v rozpore s princípom právnej istoty. S poukazom na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/199/2012 a sp. zn. 3Cdo/161/2005 žalobca 1/ a 2/ uviedli, že ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je zo zákona aj poverený exekútor. Zákon neupravuje, že by účastníctvo exekútora malo byť obmedzené len na exekučné konanie, preto je exekútor účastníkom aj konania vyvolaného exekučným konaním, a teda aj konaním

o poddlžníckej žalobe, nakoľko sa aj tu rozhoduje o trovách exekúcie z titulu podmienených pohľadávok exekútora a oprávneného. K vymáhaniu trov exekúcie poukázal na § 202 ods. 5, 6 Exekučného poriadku, kde sa neuvádza, že sa majú spôsoby určené na vymáhanie peňažných pohľadávok použiť obdobne alebo primerane. Tým, že neuvádza žiadne obmedzenie, tak to opätovne podľa žalobcu 1/ a 2/ znamená, že sa majú použiť rovnako. Ďalej žalobca 1/ a 2/ namietali aj posúdenie splatnosti pohľadávky súdom prvej inštancie.

S poukazom na viaceré ustanovenia Obchodného zákonníka mal za to, že spoločnosť Levi Group, s.r.o. žiadne faktúry nevystavila, čím porušila daňové predpisy aj Obchodný zákonník. Z tohto dôvodu sú tieto omisívne právne úkony absolútne neplatné, a preto je splatnosť jednotlivých pohľadávok určená zo zákona, a to 60 dní odo dňa dodania tovaru. Uzavrel, že tovar bol dodávaný v období 09/2013 až 11/2015. Príkazy na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky a exekučný príkaz boli vydávané od 08.04.2014. Teda v čase vydania príkazov boli pohľadávky Levi Group s.r.o. voči žalovanému splatné. Ako na podporné poukázal na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, podľa ktorého ak je nepochybné, že k dodaniu tovaru došlo, bez ohľadu na skutočnosť, že nedošlo k doručeniu faktúr veriteľom, má samotná skutočnosť, že došlo k dodaniu tovaru za následok začiatok plynutia lehoty splatnosti peňažného záväzku dlžníka. Navyše na pojednávaniach ani v písomných prejavoch žalovaný výslovne nepoprel, že by pohľadávky Levi Group s.r.o. neboli splatné. Nesporná je, podľa žalobcu 1/ a 2/, tiež skutočnosť, že sám žalovaný považoval pohľadávky Levi Group za splatné, inak by si tieto nemohol chcieť započítať. Na základe uvedeného teda splatnosť pohľadávok považovali za nespornú už pred podaním vzájomného návrhu a mal za to, že súd má vychádzať zo zhodných tvrdení strán. Ďalej skonštatoval, že otázka konkretizácie účtu

v príkaze súdneho exekútora je v ustálenej rozhodovacej praxi už dávno vyriešená v tom zmysle, že účet nie je potrebné konkretizovať a dokonca príkaz na začatie exekúcie sa vzťahuje aj na novozriadené účtu po jeho doručení (nález ÚS I. 255/2010). Pre porovnanie uviedli, že pri príkázaní pohľadávky z účtu

v banke zákon pre realizáciu príkazu exekútora nevyžaduje konkretizáciu čísla účtu. Rovnako Exekučný poriadok pri žiadnom spôsobe vykonania exekúcie neprikazuje presné označenie predmetu exekúcie v príkaze exekútora. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žiadali rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

4. Skôr, ako odvolací súd preskúmaval napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi 2/ uvádza, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.júla 2020, č.k. 6Co/61/2019-270 odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 18C/29/2016-213 zo dňa 8.3.2019, vo vzťahu k žalobcovi 1/, ktorý bol predložený odvolaciemu súdu dňa 13.05.2019 s uvedením, že odvolanie podal len žalobca 1/. Z obsahu spisu vyplýva, i napriek tomu, že odvolanie podané žalobcom 1/ je totožné s odvolaním žalobcu 2/, že odvolanie žalobcu 2/ nepodal. V čase rozhodovania odvolacím súdom súd prvej inštancie predložil odvolanie žalobcu 1/ na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne. Z obsahu spisu ani z predložených listinných dôkazov nevyplývalo, že odvolanie podal aj žalobca 2/, nakoľko súčasťou odvolania žalobcu 2/ nebol autorizovaný elektronický podpis žalobcu 2/. Rozsudok odvolacieho súdu bol doručený stranám sporu. Žalobca 2/ prevzal predmetný rozsudok dňa 10.09.2020. I napriek výrokovej časti rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že odvolací súd posudzoval odvolanie len žalobcu 1/ /bod 2. odôvodnenia rozhodnutia/, žalobca 2/ uvedené skutočnosti nenamietal. Podaním zo dňa 23.01.2023 žalobca 2/ žiadal súd prvej inštancie o oznámenie, že v exekučnej veci EX 271/2013, oprávnený: Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, Matice slovenskej 10, 971 01, Prievidza, IČO: 30807484, povinný: Levi Group, s.r.o., IČO: 46021302, exekútor, podal dňa 20.3.2019 odvolanie voči rozsudku 18C/29/2016-213, či evidujú prijaté odvolanie, príp. do akého spisu bolo zaevidované. Žalobca 2/ podaním zo dňa 9.3.2023 žiadal o predloženie spisu Krajskému súdu Trenčín na rozhodnutie o odvolaní, doručené do elektronickej schránky súdu dňa 20.03.2019. Z úradného záznamu zo dňa 15.3.2023 vyplýva, že v podateľni súdu bolo zistené, že podanie žalobcu 2/ označené ako odvolanie zo dňa 20.3.2019, bolo dňa 21.3.2019 prijaté a pripojené do spisu 15Er/1572/2013 a to automaticky systémom Serveru KS, bez účasti podateľne. Odvolanie bolo toho istého dňa, zrejme asistentom vytlačené z ESS 15Er/1572/2013 a predložené asistentke do spisu 18C/29/2016, do ktorého patrí, avšak bez pripojených potvrdení, z ktorých by bolo zrejme, že sa jedná o odvolanie exekútora JUDr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD. Asistentka 18C senátu predmetné odvolanie do spisu nezažurnalizovala, ale ho len založila do rovnopisov spisu, pretože ho zrejme považovala za totožné odvolanie podané Sociálnou poisťovňou, ktoré už v spise bolo zažurnalizované na č.l. 221. Z výzvy Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.4.2022 /zrejme zo dňa 4.4.2023 – č.l. 311/ vyplýva, že súd vyzval žalobcu 1/ a žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu 2/ s uvedením, že JUDr. Ing. Ivan Šteiner, PhD. predmetné odvolanie podal dňa 20.03.2019 elektronickými prostriedkami, autorizované podľa osobitného predpisu. Automatický systém serveru KS podanie označené spisovou značkou EX 271/2013 pripojil do spisu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 15Er/1572/2013. Senátom 15Er bolo po vytlačení z elektronickeho súdneho spisu nesprávne priradené odvolanie vylúčené zo spisu a predložené senátu 18C prostredníctvom priečinka pre prijatú poštu. Nakoľko bolo bez upozornenia predložené len samotné odvolanie a nie aj potvrdenky o prijatí podania a o overení elektronickeho podpisu, ktoré boli naďalej dostupné v elektronickej systéme len v rámci spisu 15Er/1572/2013, predložené podanie bolo vzhľadom na totožný text omylom považované len za rovnopis odvolania podaného žalobcom 1/. Až na základe urgencie žalobcu 2/ zo dňa 23.01.2023 bolo dodatočne zistené, že sa jedná o samostatné odvolanie podané žalobcom 2/.

5. Žalobca 1/ v písomne podanom vyjadrení zo dňa 19.4.2023 k odvolaniu žalobcu 2/ uviedol, že odvolanie žalobcu 2/ sa zhoduje s odvolaním žalobcu 1/ zo dňa 20.3.2019, ktoré bolo Okresnému súdu Prievidza doručené do podateľne dňa 21.03.2019.

6. Žalobca 2/ v písomne podanom vyjadrení zo dňa 5.5.2023 poukázal na čl. 6 ods. 1 CSP, § 226 a § 419, § 458 ods. 1 CSP a § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky, keď ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody, preto o podanom opravnom prostriedku musí byť riadne rozhodnuté. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je možné podať mimoriadne opravné prostriedky ako aj ústavnú sťažnosť. Súčasne žalobca 2/ podaním zo dňa 5.5.2023 doplnil odvolanie týkajúce sa výroku III. o trovách konania. Poukázal na ust. § 364, 365 ods.4, § 376 CSP. Odvolaním zo dňa 20.3.2019

bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celosti, preto toto doplnenie neprekračuje rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda. Rovnako sa nemenia a nedoplňajú odvolacie dôvody. Týmto doplnením sa dopĺňa právny názor k uplatneným odvolacím dôvodom.

7. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu žalobcu 1/ nevyjadril. Súčasne sa nevyjadril k podaniam žalobcu 2/ ako i k podaniu žalobcu 1/.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu 2/ nariadenie pojednávania.

9. Žalobca 1/ a 2/ deklarovali vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spievajúce v inej vade konania, ktorá mohla byť za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v nesprávnych skutkových zisteniach a v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP).

10. Odvolací dôvod spievajúci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla byť za následok nesprávne rozhodnutie vo veci dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli byť za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. mandatorná povinnosť, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, porušenie väzanosť súdu inými rozhodnutiami).

11. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spieva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Právny posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je einnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie prijaté právne závery uvádzané v napadnutom rozsudku náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľné a podrobne objasňuje (§ 220 ods. 2- 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

14. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva nasledovné:

15. Odvolací súd s poukazom na formuláciu predstretých odvolacích dôvodov poukazuje na zodpovednosť odvolateľa - žalobcu 1/ a 2/, za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu väzanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, pričom zdôrazňuje, že nemôže nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho konkrétne odvolacie námietky. Súčasne odvolací súd preskúmava odvolaním napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k tej strane sporu, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie § 359 CSP.

16. Podľa § 109 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok"), ak dlžník povinného nevyplatí exekútorovi pohľadávku bezodkladne po tom, keď sa mu doručí exekučný príkaz alebo keď sa stala pohľadávka splatnou, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na všeobecnom súde dlžníka povinného vyplatenia pohľadávky. Nesmie však s dlžníkom povinného, ak ide o túto pohľadávku, uzavrieť na úkor povinného zmluvu, ani odpustiť jej zaplatenie. Dlžník povinného si v takomto prípade nemôže započítať ani svoju vlastnú pohľadávku, ktorú má voči oprávnenému.

17. Oprávnený získava procesnú aktívnu legitímáciu na podanie žaloby proti dlžníkovi povinného tak, že žalobné právo (*actio nata*) vzniká v deň nasledujúci po tom, keď bol dlžníkovi doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky a k vyplateniu nedošlo, alebo v deň nasledujúci po jej splatnosti, ak nastala neskôr, až po doručení exekučného príkazu, a ak k jej vyplateniu oprávnenému nedošlo. Dôvod, pre ktorý dlžník povinného túto pohľadávku vo výške vymáhaného nároku a jeho príslušenstva nezaplatil, nie je rozhodujúci. Nevyžaduje sa ani jeho zavinenie. Stačí, že nedošlo k vyplateniu jestvujúcej a splatnej pohľadávky v rozsahu určenom týmto spôsobom exekúcie.

18. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol stranou sporu hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Ei však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, ei je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, ei a na základe čoho sa ureitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou sporu ureitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, ei stranou sporu objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn.

3 Cdo 192/2004 citovaný v uznesení ústavného súdu III. ÚS 473/2017). 32. Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010 "Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, ei už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súď vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

19. V civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky, spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút

v sporovom obejstrannom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané ureité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (ei už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

20. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne urejuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

21. Odvolací súd sa pri posúdení aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a 2/ plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý skonštatoval, že v preskúmvanej veci príkazy na zaeatie exekúcie a exekuené príkazy neobsahovali žiadnu identifikáciu peožnej poh3adávky povinného voei jeho dlžníkovi /voei žalovanému/ a preto žalobca 1/ nebol oprávnený v súlade s ust. § 109 ods. 1 Exekueného poriadku sa vo vlastnom mene domáha? od dlžníka povinného / žalovaného/ vyplatenia tvrdenej eiasťky. Žalovaný síce v konaní nepoprel, že by poh3adávky spoločnosti Levi Group, s.r.o. neboli splatné, to však nezakladá dostatoenú identifikáciu peožnej poh3adávky žalobcu 1/ a 2/ a exekuených príkazov vydaných súdnym exekútorom. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie uvádza, že nespochybnil existenciu splatných poh3adávok žalovaného voei spoločnosti Levi Group s.r.o.. Avšak peožná poh3adávka povinného voei jeho dlžníkovi, vo vz?ahu ku ktorej súdny exekútor vydáva príkaz na zaeatie exekúcie prikázaním peožnej poh3adávky, musí by? v príkaze na zaeatie exekúcie a v exekuenom príkaze dostatoene ureito, zrozumíte3ne a hlavne jednoznaene identifikovaná. Po preštudovaní súdneho spisu a príkazov na zaeatie exekúcie a exekuených príkazov špecifikovaných v bode 10 (10.1 až 10.20) rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatoenej identifikovate3nosti peožnej poh3adávky povinného a vydaných príkazov na zaeatie exekúcie prikázaním peožnej poh3adávky. Len v takomto prípade môže dlžník povinného v rámci prebiehajúceho exekueného konania vznáša? relevantné námietky týkajúce sa prípadnej existencie a výšky poh3adávky povinného voei nemu. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca 1/ a 2/ boli v konaní nosite3om povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti oh3adne existencie tvrdenej poh3adávky povinného spoločnosti Levi Group, s.r.o. voei žalovanému. K tejto otázke uvádzali len vo všeobecnosti, že táto mala vzniknú? na základe zmluvy o spolupráci zo doa 5.9.2013 medzi spoločnosťou Levi Group., s.r.o. a žalovaným. Ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, v zmluve o spolupráci bola dohodnutá splatnosť za vyrobené sedacie súpravy na základe fakturácie, ktorá však neprebehla. Zároveň žalobca 1/ a 2/ neuviedli ialšie rozhodujúce skutoenosti z h3adiska splatnosti tejto poh3adávky, ktorá skutoenos? by bola z h3adiska ust. § 109 ods. 1 Exekueného poriadku (za splnenia predpokladov pre podanie poddlžnickej žaloby) rozhodujúca pre posúdenie povinnosti žalovaného tvrdenú poh3adávku vyplati? oprávnenému alebo súdnemu exekútorovi. Žalobca 1/ a 2/ v podanom odvolaní pri konkretizácii poh3adávky citoval ust. § 95 ods. 1 písm. a/, ods. 3, § 98 EP ako i rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 255/2010, ktoré však nie je možné na danú vec aplikova?.

22. Odvolacia námietka žalobcu 1/ a 2/, pod3a ktorej nie je možné na daný spor podporné aplikova? nálezy Ústavného súdu SR (I. ÚS 377/2016, II. ÚS 444/2016, III. ÚS 157/2016 a II. ÚS 543/2016), nako3ko v uvedených konaniach súdny exekútor nevystupoval a z toho dôvodu ho Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach neuvádzal, nie je dôvodná. Súd prvej inštancie totižto nevychádzal pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie súdneho exekútora v tomto konaní zo skutoenosti, že v citovaných rozhodnutiach Ústavného súdu SR nie je zmienka o súdnom exekútorovi. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a 2/ súd prvej inštancie vyvodil z ustanovenia § 109 ods. 1 Exekueného poriadku, priom vyššie uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR použil len ako podporné a opieral sa o ne pri svojom vlastnom právnom rozboe § 109 ods. 1 Exekueného poriadku.

23. Aktívnu vecnú legitímáciu na podanie poddlžnickej žaloby získava výluene oprávnený dorueením exekueného príkazu na vyplatenie splatnej poh3adávky dlžníkovi poh3adávky. Avšak táto skutoenos? automaticky nezakladá aktívnu vecnú legitímáciu súdneho exekútora, ktorý exekuený príkaz vydal. Možnos? aktívnej vecnej legitímácie súdneho exekútora pri podaní poddlžnickej žaloby nevyplýva ani z ustanovenia § 109 ods. 1 Exekueného poriadku a ani z prípadných súvisiacich ustanovení Exekueného poriadku, ei Civilného sporového poriadku.

24. S poukazom na vyššie uvedené závery, nie je možné vyhodnoti? ako dôvodnú ani ialšiu odvolaciu námietku žalobcu 1/ a 2/, pod3a ktorej by aktívna vecná legitímácia súdneho exekútora v tomto spore mala vyplýva? zo vzájomnej podmienenosti poh3adávky súdneho exekútora (na trovy exekúcie) a poh3adávky oprávneného. Zároveň nemožno súhlasi? ani s tvrdením o nerozluenom procesnom spoločensťve medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/ (§ 77 CSP).

25. Civilný sporový poriadok rozlišuje samostatné, nerozluené a nútené spoločensťvo. Samostatné spoločensťvo pod3a ust. § 76 CSP, také procesné spoločensťvo, v ktorom ide

o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne. Pod3a ust. § 77 ods. 1,2 CSP nerozlučené spoločenstvo, procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločené práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných a v zmysle § 78 ods. 1,2 CSP nútené spoločenstvo je také procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Pre rozlíšenie procesného spoločenstva je urejujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva. V predmetnom konaní /o poddĺžnickej žalobe/ je oprávneným na podanie predmetnej žaloby len v zmysle ust. § 109 ods. 1 zákona e. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ len oprávnený, preto nie je možné, poukazom na námietku žalobcu 1/ a 2/ súhlasiť s tvrdením o nerozlučenom procesnom spoločenstve medzi žalobcom 1/ a žalobcom 2/. Nárok žalobcu 1/ a 2/ nepredstavuje v tomto prípade také spoločené práva, že by ich nebolo možné rozdeliť a preto by sa musel rozsudok vzťahovať na oboch rovnako. A navyše, už v samotnej žalobe, v petíte je nárok žalobcov 1/ a 2/ rozdelený na dva samostatné nároky vychádzajúce z iných právnych skutočností.

26. Žalobcovia 1/ a 2/ nedôvodne v podanom odvolaní poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 66/2008, keď predmetné rozhodnutie sa týka posúdenia vecnej legitímácie v spore o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Analógia, na ktorú odvolacie poukazuje, je preto vylúčená.

27. Následne bol správny postup súdu prvej inštancie, keď sa z dôvodu nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a 2/ nezaoberal a nehodnotil ďalšie dôkazy predložené sporovými stranami.

28. Pod3a § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolacie rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

29. Napriek skutočnosti, že žalobca 2/ podal odvolanie dňa 20.03.2019, o ktorom nebolo rozhodnuté, za situácie, že súd prvej inštancie tieto skutočnosti zistil až dňa 23.1.2023, odvolací súd posudzoval aj podanie žalobcu 2/ zo dňa 5.5.2023. Žalobca 2/ uviedol, že dopad v tomto štádiu konania odvolanie do výroku III. o náhrade trov konania s odôvodnením, že je možné odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopad len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Možno teda polemizovať, či je možné „dopad“ odvolacie dôvody“ po viac ako 4 rokoch. Za danej procesnej situácie odvolací súd uvádza, že nemá dôvod rozhodnúť vo vzťahu k žalobcovi 2/ o trovách konania inak, ako v rozhodnutí zo dňa 22.07.2020, e.k. 6Co/61/2019-270, keď v prejednávanej veci súd prvej inštancie žalobu, pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcov 1/ a 2/, zamietol, teda z procesného hľadiska boli žalobca 1/ a žalobca 2/ celkom zjavne neúspešní, preto súd prvej inštancie správne priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu 2/, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, nie je dôvodná. Žalovaný bol riadne v predmetnom konaní zastúpený právny zástupcom, ktorý sa zúčastňoval pojednávania, podával písomne vyjadrenia a bol v konaní aktívny /tieto vyplývajú z obsahu spisu/ a len samotnú okolnosť, že si právny zástupca žalovaného trov konania neuplatnil, nie je možné posúdiť, že na tieto nemá nárok.

30. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je, v celom rozsahu, vo vzťahu k žalobcovi 2/, vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

31. Rozhodnutie o trovách konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania.

32. Pod3a § 255 Ods. 1,2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Pod3a § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP

v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspěšnému žalovanému v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne, posúdiac obsah spisu, trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).